

عنوان مقاله:

بررسی رابطه بین سرمایه اجتماعی و شهر مبتنی بر عدالت (مطالعه موردی: شهرداری منطقه ۲ شهر مشهد)

محل انتشار:

هشتمین همایش بین المللی عمران، معماری و شهر سبز پایدار (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

حسین میرزایی - مهندسی تکنولوژی ساختمان، دانشگاه علمی-کاربردی

حسین کاظمی - برنامه ریزی شهری، موسسه آموزش عالی بینالود

علی رحمانی - مهندسی فناوری معماری، دانشگاه علمی-کاربردی

جواد غلامرضایی - روابط عمومی، دانشگاه علمی-کاربردی

خلاصه مقاله:

توسعه پایدار، مستلزم برقراری عدالت اجتماعی و فضایی در شهرهاست. رفع نابرابری های اجتماعی، اقتصادی، آسیب پذیری اقلیت کم درآمد، توزیع بهینه خدمات و امکانات و توجه به نیازهای اساسی شهروندان، از دلایل اهمیت توسعه پایدار هستند. نیاز به سرمایه اجتماعی در شرایط رکود و تورم و نیاز به اعتمادسازی، بیش از هر سرمایه دیگری، احساس میشود و میتواند بسیاری از معماهای لاینحل اجتماعی را از سر راه توسعه ای جامعه بردارد. هدف از انجام این مطالعه، بررسی رابطه بین سرمایه اجتماعی و عدالت شهری بود. پژوهش حاضر از لحاظ روش تحقیق، توصیفی-تحلیلی و مبتنی بر مطالعات میدانی بود. جامعه آماری پژوهش را شهروندان منطقه ۲ شهر مشهد تشکیل دادند که به نوعی از خدمات شهری استفاده میکردند. تعداد ۳۸۴ نفر بر مبنای معادله کوکران و با روش نمونهگیری تصادفی به عنوان نمونه انتخاب گردیدند. ابزار اصلی گردآوری داده ها در این تحقیق دو پرسشنامه جداگانه برای سنجش عدالت شهری مشکینی و همکاران (۱۳۹۶) و سرمایه اجتماعی بولن (۲۰۱۶) بود. بهمنظور تجزیه و تحلیل داده های حاصل از عملیات میدانی از روش آمار استنباطی از نرم افزار SPSS و آزمون پارامتریک پیروسون استفاده شده است. یافته ها حاکی از آن بود که بین سرمایه اجتماعی و عدالت شهری ارتباط برقرار است و هر چه سرمایه اجتماعی شهروندان افزایش یابد، احساس عدالت شهری نیز بیشتر میشود.

کلمات کلیدی:

شهر، سرمایه اجتماعی، عدالت شهری.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1975341>

